

I den Tid, der er gaaet, efter at disse Love ere traadte i Kraft, altsaa 10 Aar, eller regner man fra 1896: 7 Aar, har man haft nogen Lejlighed til at høste praktisk Erfaring om disse Loves Virkning. Det har da vist sig, at der afstedkommes adskillige i praktisk Henseende meget følelige Ulemper ved disse Lovbestemmelser. Det viser sig for det første deri, at naar der bliver et Konsulat ledigt paa nogen af disse særdeles vigtige Pladser, vil det regelmæssig vare meget længe, inden det kan blive besat igen. Jeg skal, for at oplyse det ved Eksempel, blot tage det nylig ledigblevne Konsulat i Shanghai. I Shanghai have vi en udsendt Konsul. Det er ganske nødvendigt af mange Grunde, bl. a. ogsaa af den, at i Shanghai, som ligger i Kina, hvor Europæerne have Eksterritorialitetsret, er det meget nødvendigt at have en Mand, som ikke blot kan varetage de kommercielle Interesser, men ogsaa udføre de mange juridiske Forretninger, idet han der tillige kan blive Dommer i kriminelle Sager, hvilke undertiden kunne faa ret vidtrækkende Virkning. Derfor er der i og for sig slet ikke Tvivl om, at naar Konsulatet i Shanghai bliver ledigt ved den udsendte Konsuls Afskedigelse efter Ansøgning, vilde der fornuftigvis ikke godt kunne være Spørgsmaal om andet, end at der paa ny maatte ansættes en udsendt Konsul. Imidlertid, da den tidligere Konsul paa Grund af Sygdom indsendte sin Ansøgning hertil, var det lige før Rigsdagen traadte sammen, det vil sige, at dette Embede ikke vil kunne besættes paa ny, ja der vil ikke en Gang kunne tages Bestemmelse om, hvorvidt det skal være med en lønnet eller ulønnet Konsul, forinden Finansloven er bleven vedtaget, hvilket altsaa vil sige, at man maa vente lige til den 1. April. Det er kun et lille Eksempel blandt mange. Jeg har haft mange eller adskillige saadanne Tilfælde, det kan være, at det har været et særligt Uheld, men i flere Tilfælde har det vist sig, at der kommer en overmaade lang Vakance, en Vakance, der endogsaa har strakt sig indtil henimod 1½ Aar.

Nu kunde man sige: Ja, men Loven giver dog en Lejlighed til at besætte Embederne under disse Vakancer paa foreløbig Maade. Det giver Loven ogsaa, idet den hjemler Ministeren Ret til at konstituere en Mand i Embedet og saa give ham Kontorholdsvederlag. Men da Loven derimod ikke hjemler Ministeren Ret til at give den konstituerede Mand et tilstrækkeligt Vederlag for hans Arbejde og for hans

Tid — i den Henseende gælde ikke andre Bestemmelser end de almindelige om konstituerede Embedsmænd —, saa vilde det, for at blive ved det Tilfælde, jeg nylig nævnede, Shanghai, vise sig aldeles umuligt at faa nogen Mand til at gaa der ud som konstitueret Embedsmand, idet det vil blive umuligt efter de gældende Regler for konstituerede Embedsmænds Lønninger at give ham et saadant Vederlag, at han kan leve deraf.

Det er nu ikke blot, hvor der skal ansættes lønnede Konsuler, at Ulemperne vise sig paa den Maade, men ogsaa ved Genbesættelse af de ulønnede Konsulater vil det efter Sagens Natur, efter Forholdene, som de ere i sig selv, tage meget lang Tid eller ikke ringe Tid i hvert Fald, idet nemlig Posten først skal opslaaes vakant paa det Sted, hvor Posten er ledig, og saa skal man afvente den i Almindelighed ret lange Frist for Indgivning af Ansøgninger, dernæst, naar Ansøgningerne ere indkomne, skal Sagen nærmere undersøges og saa sendes til Grosserer-societetet, hvis Mening skal høres. Inden denne Mening bliver afgiven, og inden man i Ministeriet faar truffet sit endelige Valg, vil der allerede paa Grund af disse Omstændigheder gaa en meget lang Tid. Men endnu værre bliver det, naar man maa nøle længe, inden man overhovedet kan opslaa Embedet vakant. Et ulønnet Embede er højst vanskeligt at faa besat ved Konstitution; thi de Folk, man kunde ønske skulde overtage Embedet, ere i Almindelighed Folk i store merkantile Stillingen eller andre fremragende Mænd, især danske paa de fremmede Steder. Men en saadan Mand gaar ikke ind paa at lade sig konstituere i Embedet, uden at han er vis paa, at han, naar Embedet endelig skal besættes, vil blive endelig ansat, og det høje Ting vil se, at et Løfte derom er det aldeles umuligt at give vedkommende, ikke blot fordi Ministeren maa tage Hensyn til, at det er uvist — navnlig naar der er Tale om lang Tids Forløb, om Ministeren endnu er i sit Embede, men tillige fordi man ikke kan garantere, om Embedet vil blive besat med en ulønnet eller lønnet Konsul.

Det er disse store Misligheder ved de lange Vakancer, som jeg haaber at have tydeliggjort for det høje Ting, og som i høj Grad skade Konsulaterbedernes Nytte for den danske Handel og for danske Forhold i det hele taget. Men det er ikke den eneste Ulempe ved den bestaaende Ordning. Da man ved Loven af 1893 ind-